

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Øge som også kaldtes Gymer, havde lavet Øl til Aserne, da han havde fået den store Kedel, som nu er fortalt. Til dette Gæstebud kom Odin og Frigg, hans hustru. Thor kom ikke, thi han var på Østfart; Siv, Thors Hustru, var der; ligeså Brage og hans Hustru Idun. Ty var der; han var énhåndet; Fenrisulven sled hans Hånd af ham, da den var bunden. Der var Njörd og hans Hustru Skade, Frey og Frøja, Odins Søn Vidar. Loke var der og Frejs Tjenere, Byggve og Bøla. Der var mange Aser og Alfer.

Øge havde to Tjenere, Fimafeng og Elde; der var lysende Guld istedetfor Ildslis; Øllet bar sig selv frem, og der var fredhelligt. Man roste meget Øges Tjeneres Flinkhed; det kunde Loke ikke høre på og dræbte Fimafeng. Da rystede Aserne deres Skjolde og opløftede et Råb mod Loke og jog ham ud i Skoven, men selv satte de sig til at drikke. Loke kom tilbage og traf Elde udenfor; til ham sagde Loke:

1.
Sig du mig, Elde!
för du et eneste
Fjed går frem:
Hvad Tale derinde
ved Øllet føre
Sejrgudernes Sønner?

Elde.

2.
Om deres Våben de dömmе
og om Dåd i Kamp,
Sejrgudernes Sønner.
Af Aser og Alfer,
som her inde ere,
er ingen i Ord din Ven.

Loke.

3.
Ind vil jeg gå
i Øges Haller
på den Svir at se;
Skælden og onde Ord
bringer jeg Asernes Sønner
og blander dem Mén i Mjøden.

Elde.

4.
Véd du, at om ind du går
i Øges Haller
på den Svir at se,
og øser Spot
over alle de hulde Aser,
så tørre de det af på dig selv.

Loke.

5.
Véd du det, Elde!
at om vi to skulle
med Smædeord skændes,
da skal du få
fuldtop af Gensvar,
om formeget du mæler.

Derpå dik Loke ind i Hallen, men da de,
som var der, så, hvo der var kommen
ind,
tav de alle.

Loke.

6.
Tørstig jeg her
til Halen kom
-lang Vej jeg vandred-
for Aser at bede,
om én mig vil unde
en Drik af den dyre Mjød.

7.
Hvi tie I, Guder!
og sidde så tvært?
Har jert Mæle I mistet?
Giv mig Sæde
og Plads ved Gildet,
eller viser mig væk.

Brage.

8.
Plads ved Gildet
og Sæde dig give
Aserne aldrig.
Vel vide Aser,
hvem de ville
Gammen ved Gildet give.

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

9.
Husker du, Odin!
da vi i årle Tider
blandede Blod sammen?
Aldrig vilde
Øl du smage,
når ej for os begge det bares.

Odin.

10.
Rejs dig da, Vidar!
og lad Ulvens Fader
være Gæst ved Gildet,
at ikke Loke
os laste skal
her i Øges Hal.

Da stod Vidar op og skænkede for Loke,
men
for Loke drak, hilste han på Aserne:

11.
Hil eder, Aser!
Hil jer, Asynjer!
og alle hellige Guder!
undtagen den ene As,
som sidder derinde
på Bænken, Brage.

Brage.

12.
Hest og Sværd
vil jeg dig skænke;
så bøder dig Brage med gods,
at ej du skal Aser
Avind gælde.
Væk ej Gudernes Vrede.

Loke.

13.
Hest og Armringe --
altid du monne
tilbage trænge, Brage!
Af Aser og Alfer,
som er herinde,
er du mest fejt i Fare
og mest sky for Skud.

Brage.

14.
Jeg véd, at om ude jeg var,
mens nu jeg mon være
inde i Øges Hal,
da bar jeg dit Hoved
i min Hånd;
helt lidt, må du tro, er det løjet.

Loke.

15.
Djærv er du i Sædet;
sligt skal du ej gøre,
Brage Bænkepryder!
Gå du og hug,
hvis vred du er.
Den kække agter intet.

Idun.

16.
Jeg beder dig, Brage!
ved vore Börn
og alle de elskede Sønner,
at ej Loke du ægger
med lastende Ord
her i Øges Hal.

Loke.

17.
Ti du, Idun!
Du er af alle Kvinder
den mest Mandlystne;
du favned i hvide,
velvaskede Arme
din Broders Bane.

Idun.

18.
Ej ægger jeg Loke
med lastende Ord
her i Øges Hal.
Jeg vil dæmpe Brage,
thi Drikken ham hidser;
ej vil jeg, at I kæmpe i Vrede.

Gevjon.

19.
Hvi vil to Aser
i Hal her inde
skændes med sårende Ord?
Ej véd Loft,
at legen blir ham hård;
ham hade alle Guder.

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

20.
Ti du, Gevjon!
Derom vil jeg tale,
hvordan til Lyst dig lokked
den hvide Svend,
da han Smykket dig gav;
han lå nok fast i din Favn.

Odin.

21.
Vild er du, Loke!
og uden Vid,
om Gevjons Vrede du vækker.
thi Slægters Skæbne
tilfulde jeg tror hun skønner
så sikkert, som jeg selv.

Loke.

22.
Ti du, Odin!
Aldrig forstod du
at dømme Mændenes Dåd.
Ofte de sløvere
Sejr du gav,
skönt ej du det skulde.

Odin.

23.
Véd du, om de sløvere
Sejr jeg gav,
skönt ej jeg det skulde:
under Jord du var
i otte Vintre,
en komalkende Kvinde;
der har du Afkom avlet.
Så usselt et Væsen du var.

Loke.

24.
Men du drev Sejd
på Samsø,
sysled med Gift som Gyger;
lig en Troldmand du for
over Folket hen;
så usselt et Væsen du var.

Frigg.

25.
Aldrig I skulde
om eders Skæbne
sige Sagn til Mænd,
hvad i årle Oldtid
I to Aser virked.
Mænd skal ej tale om svundne Tider.

Loke.

26.
Ti du, Frigg!
Du er Fjörgyns Datter;
altid du mandlysten er.
Ve og Vile
lod du, Vidres Hustru!
begge ved Barm dig hvile.

Frigg.

27.
Véd du, at om her jeg havde
i Øges Hal
slig Søn som Balder,
da kom du ej ud
fra Asers Sønner;
da blev du Spotter vel slagen.

Loke.

28.
Vil du, Frigg!
høre endnu flere
af mine onde Idrætter?
Det råder jeg for,
at ej du ser ride
Balder siden til Sale.

Frøja.

29.
Gal er du, Loke!
at om jer lede
Færd du fortæller.
Vel tror jeg, at Frigg
al Skæbne véd,
skönt hun ej selv den siger.

Loke.

30.
Ti du, Frøja!
Fuldtvel jeg dig kender;
ej er du fattig på Fejl.
Aser og Alfer,
som ere her inde,
have alle din Elskov nydt.

Frøja.

31.
Falsk er din Tunge;
jeg tror, at snart
den dig Vanheld vil volde.
Vrede er dig Aser
og vrede Asynjer;
ynkelig bliver din Udgang.

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

32.
Ti du, Frøja!
du falske Hex!
Af Men er der meget ved dig,
siden de blide Guder
traf dig hos din Broder.
Da blev du forfærdet, Frøja!

Njörd.

33.
Ej er det et Under,
om Kvinder få Ægtemænd
eller vinder sig Venner,
men Under det er, at den usle
As er kommen herind.
Fordum fødte han Börn.

Loke.

34.
Ti du, Njörd!
En Tid mod Øst
du sendtes som Gidsel til Guder,
og Hymes Møer
brugte din Mund til Trug,
hvergang de lod deres Vand.

Njörd.

35.
Det er mig en Trøst,
at da langthen jeg drog,
sendt som Gidsel til Guder,
da avled jeg en Søn,
som ingen hader;
en Ædling han tykkes blandt Aser.

Loke.

36.
Stop nu, Njörd!
og styr din Tale;
ej længer skjules det skal
Med din Søster
du avled den Søn.
Dog er han ej værre, end man vented.

Ty.

37.
Frey er den bedste
af bolde Ryttere
i Asernes gårde.
Ej bedrøver han Mø
eller Mands Kvinde
og løser af Lænker alle.

Loke.

38.
Ti du, Ty!
Du turde vel aldrig
kæmpe en Kamp med tvende.
Det er om din højre
Hånd jeg vil tale;
fra din Arm sled Fenre den af.

Ty.

39.
Hånd mig fattes;
dig fattes Fenre;
begges Savn er svart.
Ej har Ulven det bedre,
som i Bånd
skal bie på Ragnarok.

Loke.

40.
Ti du, Ty!
Tænk på din Hustru;
til den Søn, hun fik, var jeg Fader.
Aldrig du arme
fik Alen eller Penge
til Bøde for Brøden.

Frey.

41.
Ulv ser jeg ligge
ved Åens Munding,
til Guder forgå.
Snart skal du også
bindes, om ej du nu tier,
du onde Uheldstifter.

Loke.

42.
For Guld du købte
Gymes Datter
og skænked bort dit Sværd,
men når Muspels Sønner
over Mörkved ride,
véd du ej, Stakkel, hvormed du vil slå.

Byggve.

43.
Om Slægt jeg ejed
som Ingunar Frey
og sad så højt i Hal,
mindre end Marv
jeg dig maled, du Ménkrage!
Hvert Lem i dit legem jeg brød.

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

44.
Hvo er den lille,
som jeg ser logre
og snappe Smuler og slikke?
Altid ved Freys
Ører du er,
og ved Kværn du klynker.

Byggve.

45.
Byggve jeg hedder;
Guder og Helte
give mig Ros for min Raskhed.
Her er det min Ros,
at Hrofts Sønner
alle drikke Øl sammen.

Loke.

46.
Ti du, Byggve!
aldig var du bold
til at dele Mad blandt Mænd.
I Bænkenes Strå
var du svær at finde,
når Kæmper yppede Kiv.

Hejmdal.

47.
Drukken er du, Loke!
Drikken tog dit Vid.
Lad dog af, Loke!
thi altformegen Drik
volder altid en Mand
at han ej sandser, hvad han siger.

Loke.

48.
Ti du, Hejmdal!
I årle Tider
et ledt Liv dig bestemtes.
Med våd Ryg
må du altid vente
og våge, du Guders Vogter.

Skade.

49.
Kåd du er, Loke!
men ej længe sådan
skal du lege med løs Hale,
thi til Klippens Ås
skulle Aser dig binde
med Reb af den rimkolde Söns Tarme.

Loke.

50.
Véd du, at om til Klippens Ås
Aser mig binde
med Reb af den rimkolde Söns Tarme,
så var jeg den første
til blodig Færd,
dengang vi Thjasse tog.

Skade.

51.
Og var du den første
til blodig Færd,
dengang I Thjasse tog,
da skal fra mine Gårde
og fra mine Vange
altid kolde Råd dig komme.

Loke.

52.
Lindere i din Tale
var du mod Løvøs Søn,
da du lod til dit Leje mig byde.
Sligt må vi nævne,
når ret vi skulle
opregne alle vore Lyder.

Da gik Siv frem og skænkede Mjød for
Loke i Sølvbægeret og sagde:

53.
Hil dig nu, Loke!
og hold ved Sølvkalken;
af Fortids Mjød er den fuld.
Lad hende ene være
blandt Asernes Sønner
uden Lyde og Last.

Han tog ved Hornet og drak.

Loke.

54.
Om du det var,
var ene du
kydsk og knibsk mod Mænd.
En jeg dog véd,
så vidt jeg tror
der brød Hlorrides Ægteskab;
og det var den lumske Loke.

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Bøla.

55.
Fjældene skælve;
på Rejsen sig skynder
fra Hjemmet Hlorride.
Han skaffer Fred
for den frække Spotter,
som ægger Aser og Mænd.

Loke.

56.
Ti du, Bøla!
du er Byggves Kvinde,
og megen Men er der ved dig.
Et værre Utyske
kom aldrig til Asers Sønner;
helt skiden du er, du Skøge!

Da kom Thor til og sagde:

57.
Ti, du fejge Vætte!
På dig skal min vældige Hammer
Mjölne Munden stoppe.
Dit Hoved jeg hugger
af din Hals;
så er med dit Liv det ude.

Loke.

58.
Jordens Søn
i Salen er kommet;
hvi skælder så skrappt du, Thor?
Da er du ej så kæk,
når med Ulv du skal kæmpe,
og han sluger Sejrfader helt.

Thor.

59.
Ti, du fejge Vætte!
På dig skal min vældige Hammer
Mjölne Munden stoppe.
Op jeg dig kaster
ad Øster til,
og ingen skal se dig siden.

Loke.

60.
Om dine Rejser mod Øst
skulde du aldrig
mæle til Mænd,
siden du sad på Hug
i Handskens Tommeltot;
da tyktes du ej at være Thor.

Thor.

61.
Ti, du fejge Vætte!
På dig skal min vældige Hammer
Mjölne Munden stoppe.
Med højre Hånd
jeg dig hugger med Hrunghes Bane,
så at hvert Ben i dig brydes.

Loke.

62.
Jeg tænker, jeg skal leve
så lang en Tid,
om du end hoder med Hammer.
Skrappe tyktes dig
Skrymes Remme.
Ej mægted du nå den Mad;
af Sult den stærke forsmægted.

Thor.

63.
Ti, du fejge Vætte!
På dig skal min vældige Hammer
Mjölne Munden stoppe.
Hrunghes Bane
til Hel skal dig sende
langt under Liggærden ned.

Loke.

64.
Til Aser jeg sagde,
til Asers Sønner jeg sagde
alt, hvortil min Hu mig hidsed.
For dig ene
jeg ud vil gå;
jeg véd vel, at du slår.

65.

Øl laved du, Øge!
men aldrig siden
skal Gilde du gøre.
Over alt dit Eje,
som er her inde,
Lue lege
og brænde dig på din Bag

Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Men efter dette skjulte Loke sig i Frånangs Fos i en Lakses Lignelse; der tog Aserne ham; han lå da bunden med sin Söns Nares Tarme, men hans Sön Narve blev til en Ulv. Skade tog en Edderorm og fæstede den op over Lokes Ansigt; fra den dryppede Edder. Sigyn, Lokes Hustru sad der og holdt en Skål under Giften, men når Skålen var fuld, bar hun Giften ud, og imidlertid dryppede Giften på Loke. Da for det sådan i ham, at al Jorden skælvede deraf. Det kaldes nu Jordskælv.

19. Loft = Loke.

39. Ulven Fenre er Sön af Loke og Angerbode.